

عنوان مقاله:

بررسی سبب تالیف و تقدیم اثر در دیباچه متون نثر فارسی (از آغاز تا عصر قاجار)

محل انتشار:

سیزدهمین همایش ملی متن پژوهی ادبی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

لیلا امیری - دکترای زبان و ادبیات فارسی و مدرس دانشگاه

نوازله فرهادی - استادیار آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

زهره ریاحی زمین - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

دیباچه نگاری سنتی دیرینه در ادب فارسی است و نویسندگان مدخل کلام خود را در جهت زیبایی سخن و جلب خاطر مخاطبان با نثری متمایز نسبت به متن اصلی کتاب می نوشته اند. یکی از اجزای تشکیل دهنده ساختار دیباچه در متون نثر فارسی، سبب تالیف و تقدیم اثر است. جستار حاضر بر آن است تا به روش تحقیق کیفی از نوع تحلیلی توصیفی و شیوه متن پژوهی به این مهم بپردازد. یافته‌ها نشان می‌دهد درخواست و استدعای دیگری اعم از پادشاه، وزیر دوست یا مخاطبی، مجهول، ضرورت پایبندی به نهضت تزیین و تبدیل کتب مرسل به فنی میراث و یادگار به جای گذاشتن برای فرزند یا طایفه ای لزوم نوشتن در موضوع خاص مثل، نجوم ضرورت نوشتن به زبان فارسی درباره موضوعی که تا زمان مولف تنها به عربی در آن زمینه نوشته اند، به جا آوردن رسم خدمت و شکرگزاری تربیت و قوت و عزم مریدان تثبیت و تخلید یک حکومت و الهام غیبی و سبب فتوح از زمره برجسته ترین سبب تالیفها در نگارش متون نثر فارسی بوده است.

کلمات کلیدی:

تقدیم اثر، دیباچه متون نثر فارسی، سبب تالیف.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1764046>

